

ЗДА

ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ

ВІСТНИК.

КНИЖКА I.

За січень 1902 року.

З М І С Т

першої книжки за січень 1902 року.

	Стор.
На старі теми, Івана Франка	1—3
Земля, оповідане Ольги Кобилянської (далі)	4—36
Хвилини, Лесі Українки, I—IV	37—38
Море, оповідане Грицька Коваленка	39—55
Мінятюри:	
I. Уривки з автобіографії Ідеї, Надії Кибальчич	56—59
II. Чому? — Марти***	59—60
III. Поворот, М. Яцкова	60—61
Із переспівів А. Крижського, I— III	62
Макар Чудра, оповідане Максима Горького	63—73
Із поезій Уляни Кравченко	74
Спостереження та враження земського статисти- ка, Юхима Павловського	1—16
Національне питання в Норвегії, Сергія Єфремова (далі буде)	17—32
Наша поезія в 1901 році, Івана Франка (далі)	33—48
Уваги на сучасні теми:	
I. Справа українсько-руського університету у Льво- ві, Володимира Гнатюка	49—72
II. Одиссея перевертня, С. С. і І. Ж.	72—77
III. Два поклики	77—79
IV. Справа укр.-руської гімназії у Станіславові	79—80
Хроніка і бібліографія	1—12

Літературно-науковий

ВІСНИК.

ВИДАЄ

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ.

За редакцію відповідає: Володимир Гнатюк.

Річник V. Том XVII.

У ЛЬВОВІ, 1902.

З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка
під зарядом К. Беднарського.

891.7705

LIN

v. 5

no. 1-3

З М І С Т.

	Стор.
На старі теми, Івана Франка	1—3
Земля, оповідане Ольги Кобилянської 4—36, 77—114, 179—226	4—36, 77—114, 179—226
Хвилини, Лесі Українки, I—IV	37—38
Море, оповідане Грицька Коваленка	39—55
Мінятюри:	
I. Уривки з автобіографії Ідеї, Надії Кибальчич	56—59
II. Чому? — Марти***	59—60
III. Поворот, М. Яцкова	60—61
IV. Сільські політики, Климентії П. Б.	242—246
V. За хвилину до смерти, Я. Жарка	247—249
VI. Сповідь, Юрія Кміта	250—253
Із переспівів А. Кримського, I—III	62
Макар Чудра, оповідане Максима Горького	63—73
Із поезій Уляни Кравченко	74
Осіння симфонія, Богдана Лепкого	75—76
На Миланки, комедія в одній дії Л. Яновської	115—129
Як не твоя, то й нічия... Оповідане в гуцульського жита Марійки К.	130—141
Із поезій Хруща	142—143
Загублений батько, опов. Арне Гарборга 144—165, 254—263	144—165, 254—263
Сокільський гимн, Корженка	166
Одержима, драма Лесі Українки	167—178
Як я вмер, оповідане Бориса Грінченка	227—241
Зачарований край (за Надсоном) Ів. Плешкана	264—266

Спостереження та вражіння земського ста- тистика, Юхима Павловського	1—16
Національне питання в Норвегії, Сергія Єфремова	17—32, 98—114
Наша поезія в 1901 році, Івана Франка 33—48, 115—125	33—48, 115—125

їх ставати у ряди українофілів; тільки незалежні лікарі, адвокати та знов учителі (якіж се саме?) „не стѣсняються говорить о желательномъ единеніи съ Россією“ і належать усі до „общерусскаго, твердорусскаго теченія“.

Згадавши про австрійський уряд лектор запалившись здав ся самому собі трохи чи не героєм, мучеником: дорікаючи публіці, головним чином молодіжі, доктор філософії на свідка своєї щирости покликав своє минуле, те, що й він, мовляв, колись страждав, сидів у тюрмі, таї тепера він не певен, чи не арештує його австрійський уряд, коли він повернеть до Відня. На жаль ми не відаємо, що має зробити в д. Вергуном австрійський уряд, та ми певні, що він від російського видавця „Славянскаго Вѣка“ одержить солідну „запомогу“ після своєї триумфальної подорожі по Росії.

Ми забули зазначити ще один цікавий факт: показуючи урочисто органи преси, що видають ся в Галичині на „русскомъ языкѣ“, лектор чомусь знайшов кращим зовсім не згадувати про „Молоду Україну“, „Волю“ і „Літературно-Наук. Вістник“, хоча вгадав „Діло“, „Буковину“ й „Громадський Голос“. Чи не розбір „Червоно рускихъ отзвуківъ“ спричинив ся до такої неласки шановного доктора філософії?!

Москва 25 листопада.

З. Ж.

III. Два поклики.

Збирайте етнографічні матеріали!

Надійшла зима, пора, яка надаєть ся найліпше для записування етнографічних матеріалів тому, що селяне мають більше вільного часу таї сільська інтелігенція, священники та учителі не мають багато роботи довгими вечерами. Користаючи з тої нагоди, звертаємо ся до всіх любителів нашої народньої словесности з просьбою, щоби були ласкаві збирати етнографічні матеріали та прислати до Наукового Товариства ім. Шевченка. Етнографічна Комісія Наук Товариства, що видала доси 10 томів „Етнографічного Збірника“, постановила видавати заокруглені, систематичні збірки матеріалів, із яких кожда буде творити для себе цілість. Доси видала вона один том анекдотів і два томи казок. Вийшов також перший том приповідок, а ціла серія їх буде займати кілька томів. Надруковані вже раз матеріали не будуть більше друкувати ся;

коли-б проте хотів хто записувати казки або анекдоти, мусів би переглянути надруковані збірки і записувати тільки такі, яких там ще нема. Та є багато ще таких матеріалів, яких доси не опублікувала Етнографічна Комісія, але збирає їх і коли збірки дійдуть до повної цілоти, видасть їх. До них належать отсі: 1) Приповідки. 2) Віруваня. 3) Народні ліки і зашептунаня та замовлюваня. 4) Загадки. 5) Оповіданя про страхів. 6) Оповіданя про чортів, опирів, чарівниць, відьм, вовкулаків і т. и. 7) Оповіданя про закляті скарби, що горять у землі від часу до часу і тоді показують ся людям. 8) Оповіданя про історичні особи і місцевости, про причини назв поодиноких місцевостей і т. и. Останніх оповідань є дуже багато в кожній місцевости, але на них доси не звертано уваги і записано дуже мало, хоч вони мають велику вартість із різних причин. 9) Колядки, щедрівки, повіншованя. 10) Голосяня по покійниках. 11) Пісні про опришків. 12) Вояцькі пісні. 13) Коломийки. 14) Забави дітей і старших у різних порах року.

Що до способу записуваня, то належить тримати ся отсих уваг: 1) Кожде оповідане, хочби й найменше, належить писати на окремій картці паперу і тільки на однім боці. Приповідки, загадки, народні ліки, віруваня, коломийки записувати так само на маленьких карточках, а щоби не розсипали ся, перевязати їх нитками. 2) При кождім оповіданю подати місцевість, де його записано, і імя оповідача та записувача. При приповідках, загадках і т. д. можна обмежити ся лише на місцевість. 3) Оповіданя належить записувати впрост від оповідача, а не вислухати оповіданя, а опісля передавати його своїми словами. Оповідача треба поучити перед записуванем, щоби говорив поволи і виразно, а потім записувати кожде слово, чи стиль видасть ся кому нерівним, уриваним, чи ні. Диялектичні властивости говору належить усюди заховувати, а не змінити їх на літературну мову. Всі матеріали пересилати просто на адресу: Наукове товариство ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецького ч. 26. в коверті, або коли їх більше, під рекомендованою перепаскою з допискою: Манускрипт.

За Етнографічну комісію: *Др. І. Франко. В. Гнатюк.*

В справі Музея старинностей при Наук. Тов. ім. Шевченка.

При Науковім Товаристві імени Шевченка засновано недавно музей старинностей, до якого входять: 1) Предмети доісторичної старовини (камяні, бронзові, кістяні та иньші знаряди і загалом